

РЕШЕНИЕ

№ 4616

гр. София, 08.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 07.06.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Павлова

ЧЛЕНОВЕ: Мартин Аврамов

Мария Попова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Кайнакчиева, като разгледа дело номер **1472** по описа за **2013** година докладвано от съдия Мария Попова, и за да се произнесе взе предвид следното:

3

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изречение 2 –ро от ЗАНН.

С решение от 18.12.2012г. по н.а.х.д. № 15580/2012г., Софийски районен съд, НО, 1-ви състав е отменил Наказателно постановление № 11010605 от 01.08.2012г., издадено от директора на Агенция за държавна финансова инспекция, с което на осн.чл.32,ал.1,т.1 вр. с чл.35, ал.1 от Закона за държавната финансова инспекция, на проф.дфн. А. Г. Г. е наложена глоба в размер на 300 лева за нарушение по чл.29, ал.2 вр. с ал.1 от Закона за насърчаване на научните изследвания.

Настоящото производство е образувано по подадена касационна жалба от директора на Агенция за държавна финансова инспекция /АДФИ/срещу горесцитираното решение на СРС, като неправилно е посочено, че се обжалва определение от 18.12.2012г. В жалбата са изложени подробни доводи за нарушение на материалния закон – касационно отменително основание по чл. 348, ал.1, т.1 от НПК поради неприложимост на чл. 81, ал.3 и чл. 80 от НК във връзка с чл. 11 от ЗАНН. Иска се отмяна на решението и постановяване на друго по съществото на спора, с което да се

потвърди наказателното постановление.

Ответникът, чрез процесуалния си представител адв.А. оспорва касационната жалба и моли решението на СРС да бъде оставено в сила.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, обсъди доводите на страните и извърши проверка по реда на чл.218,ал.2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена от надлежна страна в предвидения в чл.211 от АПК срок, поради което е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА, по следните съображения:

За да отмени наказателното постановление СРС е приел, към 18.12.2012г. е изтекла абсолютната погасителна давност по отношение на извършеното на 17.12.2009 г. нарушение, изразяващо се в сключване на договор N ДТК02/48/17.12.2009г. за провеждане на научни изследвания и създаване на научен продукт по договор за финансиране на научен проект ТК 09 02 41 на тема „ Система за компютърно подпомагане на решенията за отвикване от апаратна вентилация при зависими от респиратора критично болни” на обща стойност 200 000лв. за срок от 36 месеца, при договорено за II етап финансиране в размер на 100 000лв., с изпълнители 7 Ст.н.с. II ст. Д-р С. миланов-ръководител на научния колектив; УМБАЛСМ „Н.И.Пирогов”, представляван от директора Д. Р.; Ц. лаборатория по биомедицинско инженерство „Проф. И. Д.”, представлявана от М. М..

Научният проект е определен за финансиране въз основа на конкурс : „ Насърчаване на научните изследвания в приоритетни области”, в резултат на което е сключен цитирания договор. Определено е възнаграждение на научния колектив за II етап в размер на 38 000лв. Така договорения размер на трудовите възнаграждения представлява 38 % от годишната цена на договора/одобреното финансиране за II етап/, която е 100 000лв. Същото превишава регламентирания с чл.35, ал.2, т.1 от Правилника на Фонд” Научни изследвания” размер на възнагражденията на научния екип, който е до 35 на сто от годишната цена на договора.

Така постановеното решение е правилно и следва да се остави в сила. Съгласно чл.11 от ЗАНН, субсидиарното приложение на НК се разпростира спрямо административнонаказателните производства по отношение на изключващите отговорността обстоятелства.Правилни и законосъобразни са изводите на първоинстанционния съд, че такъв характер безспорно има материалноправният институт на давността за реализиране на отговорността. Съгл.разпоредбата на чл.21, т.3 от НПК давността е една от предпоставките , при наличието на които наказателното производство следва да бъде прекратено.

Доводите в касационната жалба, че препращащата норма на чл. 11 от ЗАНН не визира обстоятелствата, погасяващи отговорността на основание чл. 79 и сл. от НК е неоснователен. Както бе посочено по-горе, съгласно чл. 11 от ЗАНН по въпросите за вината, вменяемостта и обстоятелствата, изключващи отговорността, се прилагат разпоредбите на НК, доколкото в ЗАНН липсва друга уредба. Противно на твърденията в касационната жалба, препращането е общо и важи за всички обстоятелства, които изключват административнонаказателната отговорност, включително и тези, които се отнасят до реализацията на вече възникналата отговорност, като изтичането на предвидения в закона давностен срок - чл. 79, ал.1,

т.2 от НК. Под обстоятелства, изключващи отговорността не следва да се разбират единствено тези относно вината, вменяемостта и другите такива по глава 2, раздел 1 от НК. От съдържанието на преpraщaщата разпоредба е видно, че освен изрично изброените въпроси, правилата на НК ще намерят приложение и във връзка с всички други обстоятелства, прeпятстващи осъществяването на административнонаказателното „преследване”. Д., че не е налице последното изискване за прилагане на НК, а именно в ЗАНН да не се съдържат правила по въпросите за давността също е неоснователен. В ЗАНН липсва изрична регламентация на сроковете за погасяване на административнонаказателната отговорност, поради което, по силата на цитираната норма, следва да намерят съответното приложение общите правила на НК. Като ги е приложил, СРС не е допуснал нарушение на материалния закон, което да обоснове касиране на атакуваното решение.

По изложените съображения касационната жалба се явява неоснователна и като такава следва да бъде оставена без уважение, а решението на СРС като валидно, допустимо и правилно – да се остави в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал.2 от АПК във връзка с чл. 63, ал.1, изр. 2-ро ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД, С. - ГРАД, ОСМИ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 18.12.2012 г. на Софийски районен съд, НО, 1-ви състав, постановено по НАХД № 15580/2012г.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.